

TESTE GRILĂ: DREPT PROCESUAL ADMINISTRATIV, 2024

1. Pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ este obligatoriu:
  - a. să fie revendicată încălcarea oricărui drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă;
  - b. să fie revendicată orice încălcare admisă de autoritatea publică în exercitarea competențelor atribuite de lege acesteia;
  - c. să fie invocată orice încălcare admisă prin activitatea administrativă, care aduce atingere interesului public.
2. Sunt exceptate de la controlul judecătoresc în cadrul contenciosului administrativ:
  - a. actele exclusiv politice ale Parlamentului, Președintelui R.M. și ale Guvernului;
  - b. toate actele administrative emise de Parlamentul R. Moldova;
  - c. actele exclusiv politice ale Parlamentului, Președintelui R.M. și ale Guvernului, actele administrative cu caracter diplomatic referitoare la politica externă a R. Moldova, precum și actele de comandament cu caracter militar.
3. Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva:
  - a. hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;
  - b. acțiunilor în control normativ, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral;
  - c. actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate, acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.
4. În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează:
  - a. probleme de fapt și de drept;
  - b. la cerere, probleme de fapt și de drept;
  - c. din oficiu, probleme de fapt și de drept.
5. Este în drept a înainta o acțiune în contencios administrativ:
  - a. orice persoană cu discernământ;
  - b. orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice;
  - c. orice persoană, inclusiv autoritatea publică care invocă o încălcare admisă de o autoritate publică.
6. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept:
  - a. se revendică printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform codului administrativ;

- b. trebuie revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform codului administrativ;
  - c. poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform codului administrativ.
7. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a:
- a. jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
  - b. jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului în privința Republicii Moldova;
  - c. jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului și a Curții de Justiție a UE.
8. Acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată:
- a. în a cărei rază teritorială își are locul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată;
  - b. în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel;
  - c. în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a emis actul administrativ individual defavorabil contestat, dacă legea nu prevede altfel.
9. Dacă constată că nu este competentă teritorial sau material, instanța de judecată transmite acțiunea în contencios administrativ instanței de judecată competente printr-o încheiere:
- a. susceptibilă de recurs.
  - b. susceptibilă cu recurs doar odată cu fondul cauzei;
  - c. nesusceptibilă de recurs.
10. Dacă acțiunea în contencios administrativ depusă în instanța de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, acestea se examinează de instanța de judecată competentă pentru:
- a. examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
  - b. examinarea acțiunii civile;
  - c. pretențiile se separă și se examinează după separare de instanțele competente.
11. Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ:
- a. se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege;
  - b. procedura prealabilă este facultativă;
  - c. procedura prealabilă este doar o obligație pentru actul real.
12. Controlul judecătoresc al activității administrative:
- a. este garantat și nu poate fi îngrădit;
  - b. poate fi îngrădit prin limitele stabilite de lege, în cazul când o cere interesul public;
  - c. nu poate fi îngrădit.
13. Indicațiile scrise sau verbale ale judecătorului, sau în cadrul unei discuții juridice asupra situației de drept a cauzei examinate:

- a. este un motiv legal pentru suspiciuni de părtinire;
  - b. constituie realizarea deplină a principiului cercetării din oficiu;
  - c. judecătorul nu este în drept să dea indicații asupra situației de drept.
14. Participanți în procesul de contencios administrativ sunt:
- a. părțile și terții;
  - b. persoanele atrase în proces de instanța de judecată;
  - c. părțile, persoanele atrase în proces de instanța de judecată și alți subiecți investiți de lege cu drept de sesizare.
15. La examinarea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată:
- a. poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză;
  - b. este obligată să atragă în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză;
  - c. poate atrage în proces, doar la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.
16. În cazul în care un terț participă la raportul juridic litigios în așa fel încât hotărârea instanței de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terță:
- a. trebuie atrasă în proces;
  - b. poate fi atrasă în proces, la cererea autorității publice;
  - c. poate fi atrasă în proces, la cererea sa.
17. Instanța verifică dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ:
- a. la cererea participanților;
  - b. din oficiu;
  - c. din oficiu, doar până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță.
18. Dacă este inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, se declară, ca atare, prin:
- a. hotărâre judecătorească susceptibilă cu apel;
  - b. încheiere judecătorească susceptibilă cu recurs;
  - c. încheiere judecătorească, care nu se supune nici unei căi de atac.
19. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în cazul în care:
- a. reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ;
  - b. reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin actul administrativ, a unui drept în sensul art. 17;
  - c. reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.
20. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în cazul în care:
- a. acțiunea a fost depusă cu încălcarea competenței materiale;
  - b. acțiunea a fost depusă după expirarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ;
  - c. acțiunea a fost depusă cu încălcarea competenței teritoriale.

21. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare este admisibilă:
- doar în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual;
  - fără a fi necesar ca reclamantul să fi depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual;
  - depunerea anterior adresării în instanță a cererii la autoritatea publică competentă este opțională, fiind lăsată la discreția reclamantului.
22. O acțiune în contestare poate fi depusă pentru:
- anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual;
  - anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ;
  - nulitatea în tot sau în parte a unui act administrativ individual defavorabil.
23. O acțiune în obligare poate fi depusă pentru:
- obligarea autorității publice să emită un act administrativ favorabil sau să încheie un contract administrativ;
  - obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual;
  - obligarea autorității publice să emită un act real.
24. O acțiune în realizare poate fi depusă pentru:
- impunerea la acțiune sau la inacțiune;
  - impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune;
  - impunerea la emiterea unui act real sau la emiterea unui act administrativ normativ.
25. O acțiune în constatare poate fi depusă pentru:
- constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic;
  - nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ;
  - constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ.
26. O acțiune în control normativ poate fi depusă pentru:
- anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ;
  - anularea unui act normativ subordonat legii;
  - anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ și a actului administrativ individual emis în temeiul acestuia.
27. Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în termen de:
- 30 de zile lucrătoare;
  - 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel;
  - 30 de zile de la comunicarea actului administrativ individual.
28. Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ:
- termenul de înaintare este 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel;
  - termenul de înaintare este 6 luni;
  - nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

29. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ în contestare sau obligare se admite în termen:
- de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă;
  - de șase luni de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă;
  - de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.
30. Instanța de judecată poate emite o ordonanță provizorie, dacă:
- în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată;
  - în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată și emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant;
  - emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.
31. Reclamantul poate solicita instanței de judecată emiterea ordonanței provizorie:
- în cadrul examinării unei acțiuni în contestare;
  - în cadrul examinării unei acțiuni în obligare și în realizare;
  - în cadrul examinării unei acțiuni în constatare.
32. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil din următoarele motive:
- existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;
  - există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil;
  - existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
33. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării:
- actului administrativ individual contestat;
  - contractului administrativ;
  - actului real, actului administrativ normativ, cât și actului administrativ individual defavorabil.
34. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea actului administrativ contestat și cu privire la emiterea ordonanței provizorii:
- printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces;
  - printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces;
  - printr-o încheiere susceptibilă de recurs, cu citarea obligatorie a participanților la proces.

35. În baza unei acțiuni în contestare, instanța anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile:
- dacă acestea sunt ilegale;
  - dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;
  - dacă reclamantul este vătămat în drepturile sale.
36. În baza unei acțiuni în obligare, instanța:
- obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual favorabil;
  - anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării și o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emiteră a actului administrativ este întemeiată;
  - anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării și o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emiteră a actului este întemeiată.
37. Instanța de apel este în drept:
- să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei;
  - să admită probele prezentate de apelant sau intimat;
  - să judece cauza în ordine de apel în limitele probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond.
38. Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:
- respinge recursul sau anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere;
  - declară recursul inadmisibil; respinge recursul sau anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere;
  - respinge recursul sau adoptă o nouă încheiere.
39. Examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii:
- respinge apelul; casează parțial hotărârea primei instanțe și emite o altă decizie în partea casată; casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie;
  - respinge apelul; admite apelul – casează parțial hotărârea primei instanțe și emite o altă decizie în partea casată; casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie, casează integral hotărârea primei instanțe și remite cauza spre rejudecare în instanța de fond;
  - respinge apelul; admite apelul – casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie.
40. În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una din următoarele decizii:
- respinge recursul și menține hotărârea și/sau decizia; admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie; admite recursul și modifică hotărârea și/sau decizia; admite recursul, casează integral decizia instanței de apel și trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs;

- b. respinge recursul și menține hotărârea și/sau decizia; admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie;
- c. respinge recursul și menține hotărârea și/sau decizia; admite recursul, casează integral decizia instanței de apel și trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.